

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 347, novembre del 2016

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.fiquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Tallers Masnou

G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

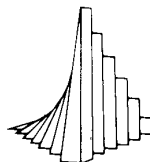
Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Construccions Vinyals

Prat de la Riba, 74, 93 555 01 10

Ocata
El Masnou

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou · El Maresme

Lluís Valls Marí

*En temps de crisi:
una imatge i mil
paraules*

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol - Lluís Valls

Portada: *Halloween o castanyada?*

Disseny i muntatge: Taller de publicitat

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

Editorial

EL TREN EN BONA VIA

En l'editorial del mes passat deixàvem com a pendent de saber si el president Carles Puigdemont superaria o no la moció de confiança a què s'havia de sotmetre en el si del Parlament. Doncs sí, efectivament i com ja és a bastament conegut, Puigdemont la va superar i, amb renovades forces, el procés segueix endavant amb el suport explícit dels partits clarament independentistes. Resta per superar, ara, l'aprovació dels pressupostos, però això ja són figures d'un altre paner i caldrà veure fins a quin punt són capaços de fusionar les prioritats socials la CUP i JxSí en una proposta compartida.

Aquest 9 de novembre es compliran dos anys d'aquella consulta espectacular del 9N en què els catalans vam ser cridats a dipositar el vot a les urnes per tal d'expressar-nos sobre el futur de Catalunya com a país independent. Se'ns fa present l'alegria que vam viure en una jornada plena d'esperança, viscuda des del civisme i esperit democràtic, com ha de ser en un país civilitzat, amb una participació nombrosa malgrat les traves i dificultats que es van haver de superar, de les quals encara cuegen els processos contra l'aleshores President Artur Mas i les Conselleres Ortega i Rigau, veritables sacrificats de tot plegat, als quals s'ha afegit posteriorment F. Homs.

S'escolten veus que pregonitzen que el procés s'està desinflant i que en sortirem malparats. Amb tots els respectes per aquestes opinions, cal fer-los memòria que la partida que estem jugant no és de fireta i que, per tant, cal jugar-la amb tanta fermesa com paciència. Ningú no va dir que seria un camí planer i sense entrebancs, com el temps ha anat demostrant. D'ençà d'aquelles primeres consultes populars iniciades el 2009 a Arenys de Munt, no han passat pas tants anys i el tren segueix posat en bona via i amb bones locomotores disposades a seguir el full de ruta que ens ha de portar a l'anunciat i compromès referèndum vinculant, convocat per al mes de setembre de l'any vinent. Les locomotores, però, per bones i potents que siguin, no arribaran a la fi del trajecte si els vagons no hi col·laborem i fem figa pel camí.

Serà aleshores que ens tocarà apostar, sense embuts ni mitges tintes, per quin tren-call volem seguir i acceptar democràticament la veu de la majoria de catalans cridats a les urnes.

Mentrestant, prenem alè, seguim vivint el dia a dia amb tota normalitat des de la feina i l'escola, des de l'esbarjo i la jubilació merescuda i, com dièiem en l'editorial del mes passat, aprofitem la tardor per recuperar el pols amb la natura que, de ben segur, ens oferirà els fruits de la terra i un mapa de colors de totes les tonalitats per a gaudi de la vista i l'esperit.

El President

Darrera hora: En tancar l'edició d'aquest Butlletí, la Fiscalia Superior de Catalunya ha presentat la querella criminal contra la Presidenta del Parlament, Carme Forcadell, per haver permès la votació al Ple del Parlament de les conclusions de la Comissió d'Estudi del Procés Constituent el 27 de juliol. Més llenya al foc!

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
HALLOWEEN O CASTANYADA?	6
SOBRENATURAL CINISME J. Camps	7
OLINDA Joan Maresma Duran	8
PEDALANT PER LES ALTAI Xavi Tarafa	9
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	10
EL GAT TEATRE Esteve Pujol	12
ANECDOTARI MASNOVÍ Joan Maresma Pujadas	13
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany	14
LA PUNTA DE LA LLENGUA (80) Esteve Pujol	15
LA PASSIÓ PER EXPLORAR J. Condeminas	16
ARRAN DE SÒL Pledebut	17
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart	17
SOM Oriol Lugo	19
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	20
DITES POPULARS (33) Albert Vidal	20
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	21
GENT DEL MASNOU INFORMA	22

"DIUMENGE
AMB LLETRES"

GRUP RAUXA DE GENT
DEL MASNOU

VETLLADA ARTÍSTICA,
LITERÀRIA, MUSICAL.

DIUMENGE 27 DE NOVEMBRE

A LES 7 DE LA TARDA

ENTRADA GRATUÏTA

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.

De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Novembre 2016 --

1	dimarts	Fàbregas	Tots Sants
2	dimecres	Ocata	
3	dijous	Riera	
4	divendres	Fàbregas	
5	dissabte	Viayna	
6	diumenge	Viayna	
7	dilluns	Aymar	
8	dimarts	Ocata	
9	dimecres	Riera	
10	dijous	Fàbregas	
11	divendres	Viayna	
12	dissabte	Dominguez	
13	diumenge	Dominguez	
14	dilluns	Ocata	
15	dimarts	Riera	
16	dimecres	Fàbregas	
17	dijous	Viayna	
18	divendres	Dominguez	
19	dissabte	Aymar	
20	diumenge	Aymar	
21	dilluns	Riera	
22	dimarts	Fàbregas	
23	dimecres	Viayna	
24	dijous	Dominguez	
25	divendres	Aymar	
26	dissabte	Ocata	
27	diumenge	Ocata	
28	dilluns	Fàbregas	

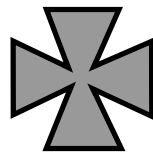
29	dimarts	Viayna
30	dimecres	Dominguez

-- Desembre 2016 --

1	dijous	Aymar
2	divendres	Fàbregas
3	dissabte	Riera
4	diumenge	Riera
5	dilluns	Dominguez
6	dimarts	Dominguez
7	dimecres	Ocata
8	dijous	Ocata La Purissima
9	divendres	Riera
10	dissabte	Fàbregas
11	diumenge	Fàbregas
12	dilluns	Dominguez
13	dimarts	Aymar
14	dimecres	Ocata
15	dijous	Riera
16	divendres	Fàbregas
17	dissabte	Viayna
18	diumenge	Viayna
19	dilluns	Aymar

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

b o n e s t a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o **inicials**. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

AL MASNOU, NI LLIBRES NI MENJAR

No s'entén que hi hagi municipis com Premià de Mar on els nens tenen els llibres de text gratis. Aquí, al poble del Masnou, es donen uns ajuts miserables perquè es comprin els llibres de segona mà.

També es veu que els nens, quan van a l'institut, ja no mengen. Així, als 12 anys, en entrar a l'ESO, se'ls

acaba la beca de menjador en un moment tan crucial per al seu creixement. Visca els entrepans, doncs, amb les seves deficiències!

M. Valdeperas Roig

"LA BONA IMATGE DE LA POLICIA TRANSMET CONFIANÇA AL CIUTADÀ"

Temps enrere vaig començar la vàlua de la policia

municipal per la seva honestat i professionalitat, però aquest cop la meua queixa demostra que, com en totes les coses, no és l'entitat sinó les persones les qui avalen el sevei.

Protesto pel mal tracte rebut com a persona del poble i per la indiferència despersonalitzada del servei d'uns policies municipals del Masnou. Em sembla molt bé que els agents de seguretat vetllin per la **seguretat** dels vilatans, però el que ja no em sembla tan bé és que cert personal es dediqui, i suposo que entre altres coses, a multar i no aconsellar els conductors tranquils, per l'interior del poble, per no portar el cinturó de segure-

tat, 100 € de multa primer, i, segon, en demanar-me el carnet i observar que estava caducat des del 2014, i perquè ho diu la llei, posar-me una altra multa, 100 € més i, a més a més, el cotxe immobilitzat perquè en Lluís Valls, home de 62 anys i delinqüent habitual, no es pugui endur el vehicle i estigui dos anys més sense renovar el carnet. Jo no qüestiono que els agents 146 i 150 no estiguessin fent la seva feina ben feta; el que em sembla molt lleig és que la fessin **massa ben feta**; encara que sense cap mena de criteri.

No és això, companys, no és això.

Lluís Valls Mari

PETITS ENCANTS A BENEFICI DE DISMA

Diumenge 20 de novembre, de 10 a 14, al Camí Ral, davant dels núms.14-15. A partir del dia 2 de novembre podeu passar pel local social de Gent del Masnou, de 18 a 20.30, a fer donació de qualsevol objecte o andròmina que sigui aprofitable per a una venda posterior. Recordem que és indispensable que no siguin objectes de gran volum i que, sobretot, estiguin **nets i en bon estat de conservació**.

La recaptació que se n'obtindrà serà lliurada íntegrament a **DISMA**.

Us agraïm per endavant la col·laboració i generositat.

CONFERÈNCIA PROJECCIÓ

Diumenge 20 de novembre a les 6 de la tarda a la sala d'actes

Pedalant per les Altai *Gran serralada asiàtica*

Projecció comentada d'un viatge amb bicicleta a càrrec del masnoví

Xavi Tarafa

Referent a la Portada

Halloween o castanyada?

Tots Sants és una festa que es debat entre dues aigües: la tradicional Castanyada, i l'assimilació del Halloween nord-americà. Si bé, la Castanyada es manté a casa nostra i entre les zones més rurals i interiors de Catalunya com a majoritària, entre els joves, i a ciutat, cada cop més creix la simpatia per la festa de Halloween.

D'on ve aquesta festa

Els celtas celebraven el Samuhin entre l'1 i l'11 (actualment entre Tots Sants i Sant Martí). Per la festa de Samuhin s'obrien les portes del món, i els avantpassats tornaven a visitar els seus descendents, els quals els obsequiaven per rebre'n la seva benedicció. Va ser l'emperador Lluís el Píadós amb la influència dels bisbes de la Gàl·lia qui va proposar celebrar la festa cristiana coincidint amb el Samuhin. Es tractava d'aprofitar un esdeveniment popular per cristianitzar-ne el contingut.

A casa nostra és tradicional, per Tots Sants, torrar castanyes.

Es mengen castanyes i panellets fets d'ametlles i pinyons i també moniatos. Aquests panellets, que antigament eren oferts als avantpassats, fan les delícies de grans i petits per a les postres, tot regat amb vi dolç (vi bo). L'endemà, el dia de Tots Sants, és dia de veneració dels éssers estimats que han traspassat i, per tant, tothom visita el cementiri per resar i guarnir-ne el record amb flors i rams.

La carbassa buida amb una espelma flamejant, el que se'n diu vulgarment: fer la por.

Aquesta pràctica s'havia fet a les comarques del Ripollès i d'Osona i s'exposaven a les nits amb espelmes als marges de camins, o tant a dins de les cases com a fora, per fer por als més innocents. També s'havia fet amb naps. Cal remarcar que el fet de fer-ho amb naps relaciona directament aquesta pràctica amb els celtas, ja que és així com originàriament es feia. A indrets com Malla i a la Plana de Vic hi han perviscut aquestes pràctiques (paganes) de la cultura centreeuro-

pea. Aquesta pràctica, doncs, és tan nostra com la castanyada.

Halloween té el mateix origen que Tots Sants

Ja ho diu la paraula. Halloween és All-hallow even, o el vespre de tot el sagrat, o sia Tots Sants. Va ser l'emigració irlandesa qui la va portar als Estats Units el segle XIX. Ve de la cultura celta, molt abans del cristianisme; a molts llocs d'Europa es posava una flama dins un nap o una carbassa recordant els esperits dels familiars morts. I no només a Europa sinó a Àfrica i Àsia, tots els fruits que poden fer de recipient d'una espelma esdevenen reservoris d'esperits. A Catalunya sempre s'han foradat carbasses per encabir-hi espelmes en memòria dels difunts en la nit de Tots Sants. De molt antic, a la nit de Tots Sants es posava una flama de foc dins una carbassa, o en el recipient més modern, un càntril.

O sigui que l'atmosfera de terror de Port Aventura i la iconografia americana de gats negres, bruixes, assassins i caps tallats té el seu origen en els esperits dels morts de la família, els fantasmes, és clar.

És la nit que poden tornar a casa aquells qui van morir.

Per això fins i tot se'ls oferien aliments, que es posaven davant la carbassa amb flama i se'ls convidava a sopar. I, si no els donaves menjar, l'ànima es podia enfadar i venjar-se de la família. Per cert, un dels aliments que se'ls donava era el pa d'ànima, en castellà *torta de ánima*, que està fet de carbassa! Els forns d'avui dia encara venen pa d'ànima per Tots Sants.

Els nens americans, i cada cop més els de casa nostra, que van de casa en casa disfressats com si ells fossin les ànimes, demanant caramels (truc o tracte) i amenaçant de fer trapel·leries si no els dones menjar, estan evocant aquella ofrena alimentària.

Fonts: Article (fragments) de Ramon Redorta del dissabte 14 de novembre de 2009 publicat a blog (internet) amb el títol "Tots Sants".

Castanyera segons l'"auca dels baladriers de Barcelona"

SOBRENATURAL CINISME

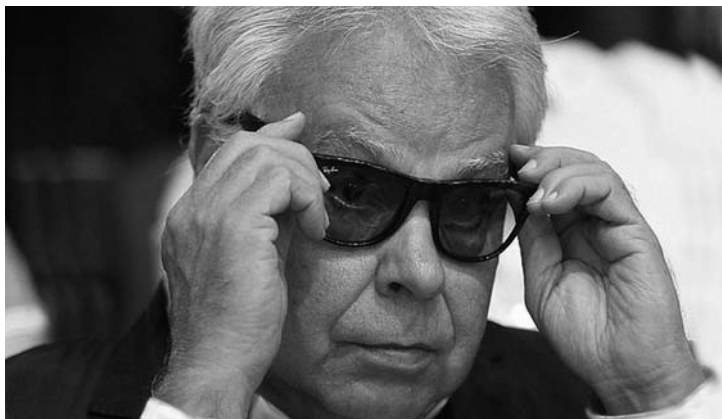
Joan Camps i Ortiz

Al juny de 2011 escrivia a Gent del Masnou: *La meva intuïció perversa em fa sospitar que enmig de les famílies que avui acumulen el vuitanta per cent del PIB, les sagues dels polítics ja en són la multitud i, si no posem cura aviat a la seva voracitat per quedar-se el tall i deixar-ne els ossos, entre tots plegats, ells i nosaltres, haurem assassinat la gallina dels ous d'or: l'estat del benestar; i la nostra generació passarà a la història per haver deixat només merda per als que quedin.*

En el mateix escrit precisava: **... ja que els interessos en col·lisió dels que ho han de solucionar—referint-me als polítics— en són la causa nuclear, són el problema.**

Han passat més de cinc anys i en política n'hem vistes de tots els colors: corrupció a dojo, conspiració, abús de poder, suborns a tort i a dret, punyalades draperes i traïcions innobles, indignitats mafioses i tripijocs de tota mena. La política està farcida de corruptes que actuen com els *graffiters*, que per cada pintada que no és un nyap han d'empastifar mil i una façanes i tot el que troben. Espanya sembla gestionada per gossos d'amos indomesticats que els ensinistren per omplir de merda i pixats les voreres i els portals de la ciutadania, mentre els púlpits mediàtics untats pels fons de rèptils actuen com a ventiladors, reboquant-se en la porqueria i escampant-la perquè no quedi un pam de net.

Només ens quedava presenciar el linxament públic d'un Pedro Sánchez elegit en el teatre d'unes primàries indigestes d'un PSOE fraudulent que és al·lèrgic al joc net de la veritable democràcia, res a veure amb el discurs tronat amb el qual pretenen dissimular una acció tan vergonyosa. Com és possible un Felipe González perdent el cap i anant de cul per regalar la investidura a Rajoy? On s'ha vist, quan el PSOE hauria de semblar, ser i estar als antípodes del PP. En què coincideixen doncs? Vull suposar que no és únicament per re-imposar-nos per la via del TC les curses de braus a

Catalunya.

He repassat les hemeroteques intentant desxifrar la consanguinitat que agermana el *fraguisme* de Rajoy i l'*iglesisme* de González; però, tot i esforçar-me a buscar-li els tres peus al gat, tampoc no he trobat indicis que avalin el cop de timó *manu militari* traint les nobles conviccions socialistes que se li suposaven al PSOE. És evident que Felipe González és el que és i no el que semblava; fa temps que va arraconar la jaqueta de pana amb la qual feia populisme lerrouxista demanant signatures a la massa obrera per treure Espanya de l'OTAN, un discurs que se'l va embeinar servint les pressions dels poders fàctics de la dreta, i muntar tot seguit un circ: el famós referèndum de 1986 en el més pur estil franquista, i el mateix Felipe contradient-se a si mateix i fent campanya pro OTAN. Vet aquí on l'hem vist ara, perdent l'enteniment per invertir Mariano Rajoy fins a l'extrem de muntar una conxorxa a l'estil 23F contra Pedro Sánchez, una maquinació que m'ha fet pensar en el mètode d'afinar calumniosament arguments que hem après de Jorge Fernández Díaz i el seu col·laborador necessari Daniel de Alfonso. Però una cosa és ser embrutadis contra els adversaris polítics i una altra cosa molt diferent és apunyalat per l'esquena als coreligionaris malbaratant la confiança de cinc milions i escaig de vots que encara confiaven en un PSOE suposadament socialista.

Rajoy és encara un desconegut, ha sigut capaç de treure pit donant ànims a Bárcenas amb un sonat *Luis, sé fuerte* i amagar el cap sota l'ala mentre re-entollava el Soria i la Mato a la nòmina pública i al mateix temps aixecava la camisa d'Albert Ribera pactant amb el C's la investidura a canvi de la regeneració política. Però no ens escandalitzem, que en l'olimpiada del cinisme polític, González és la medalla d'or indiscutible, només cal fer una ullada a la seva trajectòria partint dels cent anys d'honradesa del llegat que va rebre de Pablo Iglesias (1850–1925), el qui fou fundador del PSOE.

L'amnèsia col·lectiva és endèmica, però les hemeroteques constaten que la corrupció és el nucleòtic coincident de l'ADN que comparteixen PP i PSOE. Els primers van ensenyar el llautó amb el cas Naseiro fins arribar a la *Gürtel* i les *targetes black* avui en ple escenari judicial i el PSOE es va fer famós pels casos Seat, Siemens, AVE! Expo 92! Fons reservats! Luis Roldán! Juan Guerra! Gabriel Urranbulo! Carmen Salanueva! Sala, Filesa, Malesa i Time Export! Barrionuevo i Vera! I van rematar la feina amb l'execrable cas Lasa i Zabala! Ben mirat, fou a la *bodeguilla* de la Moncloa on Felipe dels bonsais va començar a empastifar-ho tot.

Amb aquesta gent tan nefasta no podem anar enlloc, hauríem de ser molt destralers per fer-ho pitjor en una Catalunya independent.

Olinda

Joan Maresma Duran

Olinda és el nom d'una petita ciutat brasilera situada a l'estat de *Pernambuco*, a prop de la seva capital, *Recife*, a la regió nord-est del país.

A principi del segle XVII els colonitzadors portuguesos es referien a aquesta ciutat com a la "petita Lisboa" i es considera una de les localitats colonials més ben conservades de Brasil.

El mite popular diu que el nom d'aquesta ciutat té el seu origen en una suposada exclamació del noble portuguès *Duarte Coelho*, fundador de la ciutat el 1535: "Oh, linda situação para se construir uma vila"... Sembla ser, no obstant, que això no passa d'un sopar de duro i que, com moltes altres localitats del nou món, té el seu origen en el vell, en alguna localitat de Portugal: *Linda-a-Velha*, o *Linda-a-Pastora*, diuen els entesos.

A part de la seva bellesa natural, *Olinda* és també un dels més importants centres culturals de Brasil i va ser declarada el 1982 *Patrimoni Històric i Cultural de la Humanitat* per la *Unesco*. El seu centre històric, també anomenat *Cidade Alta*, és preservat i no s'hi pot fer qualsevol obra des de la

dècada del 30.

La ciutat té un traçat irregular. Els monuments històrics, que no són pocs, són realçats per l'abundant vegetació tropical que hi sobreviu entre un nombre important d'esglésies, algunes amb una rica ornamentació barroca. Entre totes, es destaca l'església de *Sant Francesc*, el convent franciscà més antic de Brasil. Les obres es van iniciar el 1585, però va ser destruït parcialment pels holandesos el 1631 i refet encara en el segle XVII. El convent té un claustre realment espectacular, propici per al descans i la pregària. *Sant Francesc* considerava que el claustre es trobava al cor de cada frare, de manera que no era important el lloc on es trobava, ja que el claustre era dins seu. Les rajoles –són les originals– van ser posades entre el 1743 i el 1745

i expliquen la vida del sant d'Assís. A la sacristia hi trobem un moble enorme fet de *jacarandá*, una fusta noble que ocupa una paret sencera d'aquest espai.

Als afores de *Recife*, hi ha el taller de l'artista *Francisco Brennand*, un

ceramista nascut el 1927. Va estar a Barcelona els anys 50 i va descobrir el *trencadís* de Gaudí, que es pot apreciar en alguna de les seves obres. El seu taller es troba a les terres de l'antic ingeni de *São João*, propietat de la seva família, moltes obres són a cel obert, en un gran jardí realment ben bonic.

Sempre és bo sortir de la rutina i veure nous paratges. Llàstima que el món sigui massa gran, l'existència massa curta i jo no pugui viure de renda...

PEDALANT PER LES ALTAI

Xavi Tarafa

Sí que hi ha frontera, i és oberta, la vaig creuar fa quatre anys. Hi anem? Qui em parla així és en Miquel en un sopar a Barcelona pel gener. La frontera comentada és la que connecta Bulgària amb Mongòlia, amb Takashikent, a Xina. I estem parlant de donar la volta a les muntanyes Altai en bicicleta. Les Altai, la darrera gran serralada asiàtica, la més septentrional i oriental de totes. Allà on quatre dels cinc grans gegants asiàtics coincideixen.

Tornant de Setmana Santa arrencàvem. Per davant, quatre mesos per a quatre visats (Rússia, Mongòlia, Xina i Kazakhstan). Com obtindríem un visat rus que ens permetés més d'un mes d'estada amb múltiples entrades? Ens permetrien els xinesos entrar al Xinjiang per lliure? Quines valls recórrer? Quines sacrificar?

Finalment, l'onze de juliol al vespre, amb quatre visats estampats als passaports, ens trobàvem a l'aeroport de Barcelona. Destinació: Novosibirsk, la capital de Sibèria. Per endavant set setmanes d'aventures.

El primer objectiu del viatge seria arribar a Mongòlia des de Gorno-Altaisk. Sortiríem cap al llac Teleskoe d'on continuariem per la vall del riu Txulishman i la collada de Katu-Yarik fins arribar a Aktash on prendríem la Chuyskii Trankt, la famosa carretera que connecta Novosibirsk amb Mongòlia.

I amb les primeres pedalades, les primeres aventures: campaments plens de mosquits, onades al llac Teleskoe que en dificulten la navegació fins a la ribera sud, i hores d'empènyer la bici a les rampes inhumanes del Katu-Yarik. Les penúries, però, són proporcionals a la bellesa del paisatge. Rius cabalosos, boscos frondosos, glaceres que es despenegen de cims de gairebé 4000 m...

Amb l'arribada a Mongòlia, però, arriben els canvis de plans. Se'ns denega el permís fronterer per recórrer el parc nacional d'Altai Tavan Bogd, fronterer amb Xina i Rússia, i no només això: peto la llanta de la roda del darrere. S'han de prendre decisions i algunes

són dràstiques: l'única opció és volar a Ulaan-Baatar (a 1200 km) per comprar una roda nova. Em caldrà estar-me a Olgii cinc dies abans de poder agafar el primer vol amb places disponibles. *Què fem?* Per sort duem tot el material duplicat i decidim separar-nos. Jo cap a Ulan Baatar i en Miquel cap a Xina. Ja ens trobarem pel camí. Són dies de comunicació per *Whatsapp*.

Arribo baldat a Bulgària en quatre dies des d'Olgii. Les pistes mongoles són molt dures i a més intento anar ràpid per atrapar en Miquel. Allà m'assabento que no el duc gaire per endavant perquè ell també ha tingut problemes. L'últim *whatsapp* seu em desconcerta... Ja a Xina, se'n va a Urumqi, la capital de la regió, uns 500 km fora de ruta, perquè on és no està aconseguint canviar divisa. Amb aquestes notícies, sense saber quan el tornaré a veure, i amb la majoria de serveis d'internet occidentals (gmail, *Whatsapp*...) censurats a Xina, creuo la frontera.

A Xina, les Altai queden lluny, requerien permisos especials. Són dies *esteparis* on només alguns camells, iurtes kazakes i paradetes a peu de carretera trenquen la monotonia del paisatge. Serà en una d'aquestes paradetes, el tercer dia, on em semblarà veure-hi una bici que reconec: la d'en Miquel! Quatre dies més tard, i després d'haver fet els darrers trams en autobús i camions cansats del vent en contra i la monotonia del paisatge, arribem a Kazakhstan.

L'onze d'agost començàvem a pedalar per Kazakhstan. Era hora de tornar a les muntanyes. Primer resseguint la ribera nord del llac Zaysan, amb les seves curioses formacions argiloses; i després enfilant-nos cap al llac Marqakol, tot contemplant les dunes fossilitzades del desert d'Ak Kum, a l'altra banda de la frontera amb Xina.

Un cop a Marqakol, la darrera gran aventura del viatge: recórrer la *carretera dels austríacs*, anomenada així per la procedència centreeuropea dels presoners deportats que la van construir durant la primera guerra mundial. Sabem que serà dura de pedalar. Finalment arriba el moment temut: creuar un cabalós riu sense ponts. Per sort el riu es creua tres cops i, dels tres ponts, el segon encara existeix i està en bon estat. Arrossegant les bicicletes per la muntanya durant quatre hores, aconseguim superar el darrer gran obstacle del viatge.

Els darrers dies encara ens depararan alguns paisatges espectaculars en els contraforts nord-occidentals del llac Zaysan. Després, la tornada a Rússia i, amb ella, certa monotonia. Optarem per tornar a Novosibirsk en bus i prendre'ns uns dies de descans. Són dies de converses per acabar de pair la darrera aventura i planificar-ne de noves. Paraulotes com Putorana, Namíbia, Outback, o Ladakh ocupen les converses. El món és molt gran i els seus possibles viatges, infinits.

Històries de la vila

Joan Muray

SILVERI FÀBREGAS I SENSAT

El Masnou 1890 - Barcelona 1928

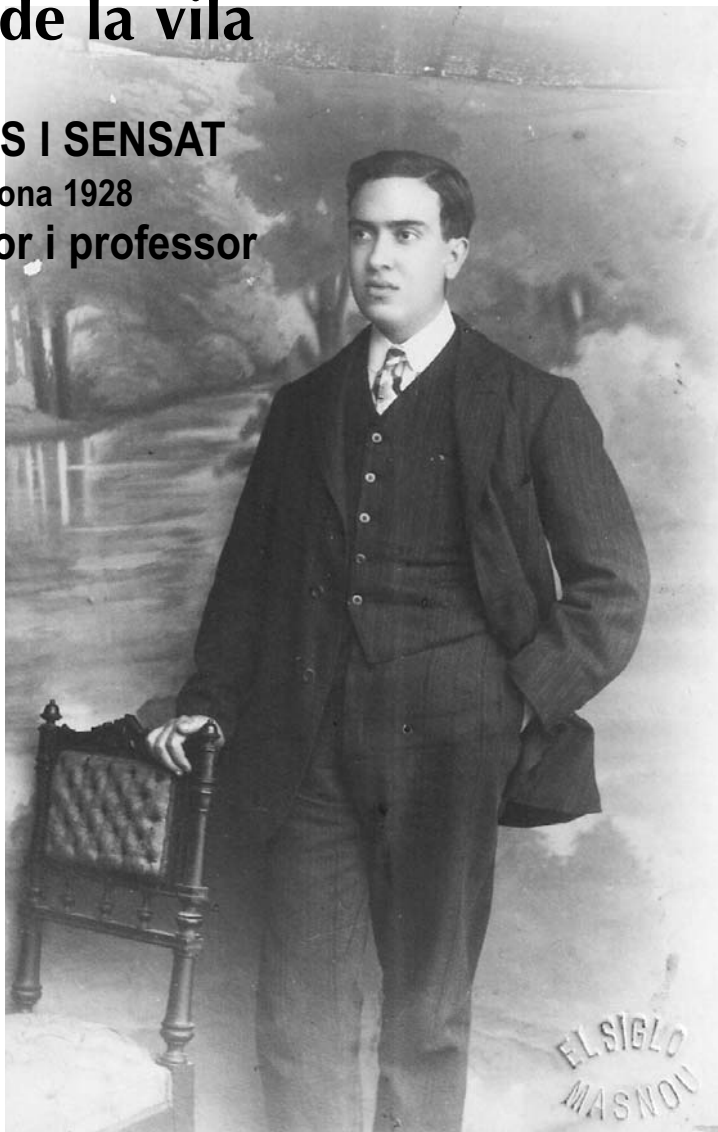
Pianista, compositor i professor

De nissaga de capitans de la nostra marina de vela per ambdós costats, ell, però, es va dedicar a les arts, concretament a la música, de la qual fou un eminent pianista, compositor i professor. En aquesta darrera tasca va esmerçar el temps en la formació musical de molts joves de la vila.

Fill del capità Agustí Fàbregas i Maristany, de ca l'«Etxem», i de Celsina Sensat i Maristany, de ca la «Xami». Nasqué al Masnou el 14 de maig del 1890 a l'aleshores carrer del Rastillo (ara Jaume I) i va morir el 4 de juny del 1928 al barceloní carrer de Casp.

El 1916 era professor de l'Acadèmia Granados, de Barcelona. Aquell any fou el de la mort en naufragi de l'eminent músic lleidatà, del traspàs del qual enguany s'ha commemorat el centenari. Aquesta acadèmia fou fundada per Enric Granados l'any 1901 i dirigida a partir del 1920 per Frank Marshall (Mataró 1883-Barcelona 1959).

El darrer concert que Enric Granados féu a Europa, abans de la seva tràgi-

Silveri Fàbregas i Sensat

ca mort en naufragi, se celebrà al Casino del Masnou.

L'any 1926, quan va morir, encara seguia sent professor d'aquesta prestigiosa escola musical barcelonina.

Al Masnou va estar vinculat al Casino i en fou el representant en la comissió que es creà el 1918 per homenatjar el Mestre Lluís Millet i Pagès (1867-1941), fundador i director de l'Orfeó Català, fill il·lustre del Masnou.

Pel mes de febrer del 1925 va emprendre una gira de concerts de *lieder* per diverses ciutats de Catalunya, amb la cantant Pilar Rufí (1892-1969) que va durar fins a l'octu-

bre del 1926.

Del 1922 al 1926, en la seva faceta de professor de música, féu concerts de fi de curs per als seus alumnes, segons consta en programes de mà. Concerts que es feren a Barcelona, a la Sala Mozart, del carrer de la Canuda, avui desapareguda.

Als esmentats programes, hi podem veure els alumnes següents:

- Rosa Sanjuan, Rosa Estapé, Joaquina Sust, Salvador Estapé, Rosa Marquet, Josep Martí, Maria Rosa Ferrer, Josep Casanova, Eulària Montfort, Jaume Sampera, Montserrat Tauler, Carme Civil, Isidra Isern, Maria

Portada d'un programa del Casino

Àngels Sanjuan, Mercè Bierge, Francesc Bierge, Madrona Maristany, Montserrat Piquer i Mercè Jover.

- En aquest programa, els alumnes foren acompanyats per diferents músics, com ara Lluís Millet i Farga (violoncel), Mercè Bierge (piano), Enric Tolosa (violí) i Madrona Maristany (piano).

En altres anys, a més dels qui encara continuaven cursos, n'hi trobem altres, com:

- Maria Lluïsa Martí, Carme Llop, Margarida Llop, Glòria Bello, Filomena Llobet, Joana Rafel, Carlota Maristany, Francesc Rosés, Agna Gilbert, Dignitat Sampera, Esperança Giró, Josefina Busquets, Anton Jordana, Montserrat Millet i Cecília Gui. Fou, però, al Casino del Masnou on participà en diversos concerts, acompanyant al piano eminents figures de la lírica. Vegem quins són:

• 28 de setembre del 1919.

Homenatge de la vila del Masnou a la Patrona de Catalunya. Concert benèfic. Hi intervingueren: Maria Teresa González, pianista, Emili Vendrell, tenor, i Segon Pagès i Rosés, pianista; i Silveri Fàbregas en fou el pianista acompanyant.

• 23 de juliol de 1923.

Recital de cançons amb Maria Torn, soprano, i Silveri Fàbregas, pianista.

- 1 de setembre de 1927. Recital de cançons, amb l'eminent contralt, Concepció Callao (Barcelona 1895-1959), també professora de música, i Silveri Fàbregas al piano.

Carrer Silveri Fàbregas, abans d'arribar, pujant per Joan XXIII, a la Plaça 11 de Setembre.

A més de pianista i professor, també deixà un bon llegat de composicions, de les quals esmentaré només les que se n'ha pogut constatar l'existència, tals com:

- ALBADA, amb lletra d'Apel·les Mestres.
- A UNA NOVA AMIGA, poesia de Josep M. de Sagarra.
- CANÇÓ, poesia de Maeterlinck, traduïda per Emili Guanyabens.
- CANÇÓ DE CAÇA, poesia de J. Uhland, i traducció de Pere J. Bassegoda.
- CANÇONS, amb poesia d'Ape·l·les Mestres.
- CANÇONS, CANT I PIANO, poesies franceses, traduïdes per E. Guanyabens. Que conté els títols següents: La Carta, Cançó, Nocturn i Minuet.
- LA CARTA.
- COSES DEL MÓN, Poesia de Ludwig Uhland, traducció de Pere J. Bassegoda.
- GARDÈNIES, poesia de Josep Carner.
- EL GESSAMÍ I LA ROSA, de Josep Carner.
- EL PETIT VAILET, cançó popular.
- PRELUDI DE PRIMAVERA, d'Apel·les Mestres.
- ROMANCE DE ROSA FRESCA: Romance de Fonte-frida.
- TARONGERS FLORITS, poesia de Pere J. Bassegoda.
- TRUCAN ELS JOVES (sic), poesia d'Apel·les Mestres.
- VIOLETES DESEMBRALS, poesia de Josep Carner.
- I la sardana FLORS DEL MASNOU.

Va morir jove, només tenia trenta-vuit anys, i aquell mateix any 1928, pel 27 de setembre, el Casino li féu un Concert-Homenatge. De l'import que es va recollir amb les entrades, se'n féu ofrena a la Casa Benèfica. El concert va anar a càrrec de l'eminent soprano Concepció Badia d'Agustí (Barcelona 1897-1975), una de les sopranos més destacades del segle XX, acompanyada al piano per Josep Caminals i Oliveras (Roda de Ter 1900-Barcelona 1979), professor del Conservatori Municipal de Barcelona, fundador de l'Acadèmia Caminals, també deixeble de Granados.

A la primera part s'interpretaren cançons de Cornelius, Scarlatti, Schuman, Schubert, Morera, Millet i Lamote de Grignon. La segona part, l'ocupà una dissertació de l'advocat, polític i historiador Ferran Valls i Taberner (1888/1942) sobre diverses obres de Silveri Fàbregas, com ara Gardènies, Cançó de caça, La carta, No perdem temps, A una nova amiga, Romance de Rosa fresca i Coses del món.

L'any 1935 l'Ajuntament del Masnou va dedicar un carrer de la vila a aquest insigne músic.

FONS CONSULTATS

- Biblioteca de Catalunya
- Registre Civil del Masnou
- Registre Civil de Barcelona
- Arxiu-Biblioteca Muray
- Llegat García-Vilà
- Wiquipèdia

Portada d'un programa de la Sala Mozart

PASSEJADA DEL GAT PER LA RAMBLA DE LES FLORISTES

Esteve Pujol i Pons

Josep Maria de Sagarra tenia, i continua tenint perquè els escriptors no moren mai, una prosa i un vers d'una contundència espectacular; sembla que les paraules se li encadenin soles a la ploma, que siguin un devessall fluent imparable, riquíssim, agosarat sempre; sadolla l'intel·lecte i el sentiment. El dissabte 1 d'octubre al vespre i el diumenge dia 2 a la tarda, Ca n'Humet sencer va poder-ho comprovar per obra i gràcia del nostre GAT: *La Rambla de les floristes*, "retrat costumista de la Barcelona del darrer terç del segle XIX i, per damunt de tot, una oda a la Rambla de les Flors."

Sí, una barreja de sociologia, psicologia i història, que ens van regalar els actors del GAT sota la mà mestra de la Montserrat Condeminas. És aquell teatre amable, populista si voleu, però que remou l'espectador des de dintre precisament perquè li arriba a les fibres més sensibles, com si ens decapés les crostes envellides que ens rovellan l'ànima; lliçons d'humanitat repassades dalt de l'escenari.

Jordi Abelló va muntar-hi una escenografia tan sòbria com lluminosa, amb l'evocació dels plataners barcelonins i la claror de les parades. No es tracta pas d'una obra de les que anomenem avui dia corals, ja que hi destaquen uns protagonistes indis-

cutibles, Antònia (Teresa Pons), Don Ramon (Josep Rossell), Leonor (Montserrat Condeminas), Banús (Joan M. Martí), Puiggròs (Jaume Boadella) i Julivert (Ramon Marimon). Oi que em deixeu dir que la Teresa Pons ens va convèncer de debò en el paper tan dens i matisat que va interpretar? Els monòlegs van ser colpidors. Els altres, ja ho sabem d'antuvi, la hi van acompanyar amb dignitat total; la noblesa sincera de Don Ramon, la ingenuïtat decebuda de

Isabel (Cristina Gomila), Tonet (Arnau Peiró) i Carmeta (Clara March).

I en un àmbit d'acompanyament, amb papers més breus, sí, però no pas de simple guarniment, que no n'hi ha pas de comparsa en aquesta obra; tots tenen aquell moment de lluïment que

Leonor, l'egoisme escarmentat de Banús, la humiliació esperpèntica de Puiggròs, la pedanteria insaciable de Julivert. Bravo per tots ells!

Com en una costel·lació de segon pla, però no pas menys meritori i treballat,

enriqueix l'argument, complementant-lo o contrastant-lo. Així, *Lluïsa* (Gemma Mercader), *Francisca* (Elvira Gordo), *Consolació* (Carme Duran), *Laura* (Gemma Montoya), *Mn. Artigues* (Quico Rossell), *Camissera* (Paquita Mateu) i *Lluís* (Xavier Martí). El detall de les flors repartides en sortir del teatre, tot un encert.

L'acústica de l'Espai Escènic no és cap meravella –tant de bo!–; però precisament per això cal que tots els actors facin l'esforç de fer arribar el text amb claredat fins a la fila de dalt de tot. Ja està dit.

Reconec el mèrit del GAT de fer-nos revivre els nostres clàssics, malgrat la complexitat del seu llenguatge i la seva distància relativa en el temps. Ens en tenen anunciades de bones; que continuïn amb el coratge i l'encert com fins ara.

Anecdolari Masnoví

Joan Maresma Pujadas

LLUNY DEL MASNOU

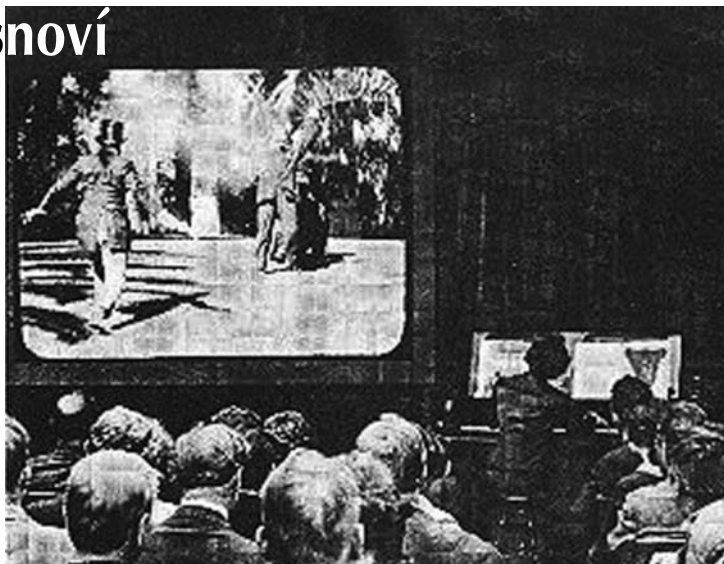
Com a molts pobles de la costa, sigui per falta de llocs de treball, com en diem ara, o per afany d'aventures, que molt jovent del Masnou anava a les Amèriques a fer fortuna.

Alguns, després de moltes privacions i sacrificis, s'arrelaven a la seva nova terra i no tornaven mai més, mentre que d'altres, la gran majoria, tornaven igual de pobres de com se n'havien anat i encara es feia brometa amb ells dient que "els havia caigut la maleta a l'Estret", volent dir que no portaven ni un ral de la seva estada a Amèrica. Tot i això, alguns encara n'explicaven grandeses i algun sopar de duro.

Pocs, molt pocs, arribaven fets un rics "Indians".

Com un de tants, en Blai Caneres també va anar a Amèrica a provar fortuna i també, com a la majoria en tornar, "li va caure la maleta a l'Estret de Gibraltar".

Contaven que un dia, vagant mig perdut pels carrers de Buenos Aires, va entrar en un cinema, que llavors era mut; això sí, com era costum, la sessió cinematogràfica estava amenitzada amb música de fons per un piano. Va entrar-hi com aquell qui diu sense saber què feien i mig a les palpentes s'assegué a la butaca disposat a passar l'estona sense interessar-se gaire

en la pel·lícula i es va mig endormiscar. Tot d'una el va sorprendre la música que sonava al piano. Sí, sí!... allò que sonava era el Vals de les Pepones! Es va refregar les orelles i els ulls per despertar-se i quasi sense respirar va escoltar amb més atenció. Era clar i evident: eren les notes alegres i airoses d'aquell vals típic de les Festes Majors del Masnou i el tocava amb un estil i d'una mena de manera que el pianista per força havia de ser de la vila o, si més no, d'algun poble veí; però era clar o, més ben dit, era fosc i no podia veure on eren el piano i el pianista.

I les notes d'aquell vals omplien la sala tot recordant-li tantes coses del seu estimat Masnou. Tot era estirar el coll, mirant de descobrir d'on sortia aquella melodia, mentre se li feia un

nus a la gola i, ple d'emoció, una llàgrima d'enyorament se li esmunyia cara avall, tot dient-se per ell mateix, –Déu meu, que és trist ser tan lluny de la Pàtria!

Per fi s'acabà la pel·lícula i van encendre els llums. Allà, al fons de la sala, prop de la pantalla, va veure el piano i el pianista era en Gabriel Bert, el que tantes vegades els havia fet ballar tocant el piano al vell Casinet. En Blai, sense poder esperar, s'enfilà sobre la butaca i es posà a cridar:

–Bert, Bert!

L'altre, en sentir que el cridaven, s'aixecà i en veure en Blai corregué fins que es trobaren al mig de la sala i, emocionats i amb els ulls espurnejants, s'abraçaren, voltats de l'estranyesa del públic, que anava sortint lentament.

LA CORAL XABEC DEMANA CANTAIRES

**Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut.
Ens calen veus tant de dones (sopranos i contralts)
com d'homes (tenors i baixos). Animeu-vos-hi i veniu
a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar
l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de
deu del vespre.**

Qui canta, els seus mals espanta!

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Carles Maristany

A LA GARJOLA!

Sempre es recomana començar pel principi; però, on és el principi que busquem? Els fonaments, la primera paraula, el primer pas?

Amics lectors, un cop de mà seria d'agrair si em dispenséssiu d'un principi. Abans, en el temps d'or de la nostra marina, un cop la nau aparellada i amb la càrrega ben estibada sota coberta, el rebost proveït de tot el necessari per a la travessa, es deia que el vaixell estava a *son de mar*. Familiars, amics, consignatari, motistes embarcaven i sortien de port gaudint del petit refrigeri que oferia el capità als seus familiars i hostes agraïnt la companyia, i abraçades d'última hora, ja que forçosament tornarien a l'embarcador amb el bot o la llanxa del pràctic.

D'això, se'n deia: donar l'empenta.

Cop de mà, l'empenta? Si ja he començat... Segueixo?

Fa pocs dies des del baixador d'Ocata contemplava l'edifici del nostre ajuntament, ca la Vila. Conserva encara tot el seu encant, restaurat, modernitzat; manquen, però, la font d'en Bernacho (senyor secretari), el balcó que es va despenjar (sense causar danys) i en el torrent la petita finestra del calabós, espai reduït que es trobava dins la sala central. Un lloc fosc, mal ventilat i pitjor il·luminat. Feia cara a tots els serveis que se li demanaven; cos de guàrdia, magatzem, punt de trobada i una porta amb espiell que donava a la presó. Un quartet amb una llitera proveïda d'una manta i penso també amb la clàssica comuna.

Escales amunt, al front, el despatx del secretari. Al costat del balcó el del senyor Sampere i tot seguit el del senyor Sala.

Entrant a l'esquerra el despatx de l'Interventor i tot seguit el del senyor Alcalde, al fons la Sala Capitular, que segueix tan ben decorada i tan mal ventilada com abans.

Nota: tot el descrit, amb el temps transcorregut pot haver canviat una

mica. En demano disculpes.

Dalt de tot de l'edifici, s'hi trobava l'habitatge de l'Agutzil, el senyor Josep Sert.

Aquí, a l'Agutzil, és on jo volia arribar, abans de presentar-vos el protagonista del fet d'avui: el meu avi, en Carlets. Per posar-nos en situació:

El pagament de la Contribució Urbana es feia un cop a l'any i s'utilitzava l'esmentada sala fosca de la primera planta.

Dos cavallets i una post al damunt i una cadira era tot el mobiliari emprat pel recaptador. Sobre la taula o sobre la post, un tinter de vidre, escrivia amb la corresponent tinta vermella i negra acompanyats de les caixetes dels rebuts, era de fet tot el necessari per fer efectius els pagaments, això sí, sempre sota la vigilància d'una parella de Guàrdies Civils.

El meu avi, a.c.s., va anar a pagar la contribució que li pertocava per les seves pertinences escripturades.

Va semblar a l'avi que l'import que satisfesia el contribuent que el precedia, propietari important del municipi, comparat amb el seu era minso, menys oneros del que havia ell de satisfer.

Dirigint-se al funcionari va exposar el seu parer, la seva queixa, raonant les possessions de l'altre vers les seves. El funcionari no volia raonar, ell tan sols cobrava.

La conversa va augmentar de to. Pot ser allò de *Reclame en otro sitio y pague aquí; ¡el siguiente!*

Un cop amb el puny clos donat sobre la taula va fer que la trabuqués. Carpeta, tinters, rebuts i caixonets, tot escampat per terra. L'avi, esglaiat, s'ho mirava.

La Benemèrita va cridar l'Agutzil i va manar que obrís la porta del calabós i van tancar l'avi dins! Quina situació! Tingueu en compte que el calabós era dins la mateixa sala.

Que l'Agutzil era cunyat del detingut, casat amb la germana de l'avi, i vivien allà mateix sobre l'Ajuntament.

Jo faig càbales i penso: Devia pujar l'Agutzil i devia dir a la seva dona: Posa un grapat més de fideus a l'es-cudella que tenim un convidat a dinar. Un convidat? Sí, tinc tancat a la presó el teu germà... Crec que la sang no va arribar al torrent, no va passar res. Quan va acabar l'hora del cobrament, el funcionari se'n va anar.

El cunyat de l'avi va parlar amb els Civils i els va "convèncer" que la taula va caure per la poca estabilitat que tenia i que la persona "a la garjola" era de confiar, un bon home, el seu cunyat, per a tothom conegut com en Carlets de la barca.

COMERCIANTS DEL CARRER ST. MIQUEL

**CLÍNICA
DENTAL**

Col·legiats

Dr. A. Claville Ingles
Dr. G. Claville Forch

Sant Miquel, 28
93 555 63 64

**CENTRE
VETERINARI
EL MASNOU**

Urgències 24h
93 555 73 52

Horari de dill. a div. de 10 a 20
Diss. de 10 a 14 i de 17 a 20

St. Miquel, 9 el Masnou 93 555 73 52
cvmasnou@gmail.com

**ASSESSORIA
IGLESIAS**

Fiscal. Laboral
Comptabilitat
Assegurances
Gestió immobiliària
i trànsit

Sant Miquel, 21, A-baixos
Tel 93 540 40 53

Sant Miquel, 25,
93 540 88 02

Mercat Municipal
parada, 41,
93 540 10 61

El Masnou

matalasseria

Gra u
Descans
Llar
Puericultura

Sant Miquel, 6.
93 555 15 38

matgraumasnou@gmail.com

Ptor. Domènec Farré, 3
El Masnou
610 01 93 65 · 93 555 67 74
4colors.cat

Material d'escola i d'oficina
Fotocòpies b/n, color
Còpies de plànols
Manualitats
Belles arts

St. Miquel, 15 · 93 540 06 87
elclip2010@gmail.com

**Reparació
en general de
l'automòbil.**
Mecànica Xapa
Electricitat

Sant Miquel, 10 el Masnou
Tel 93 540 34 36 · Fax 93 540 60 47
info@asm.cat · www.asn.cat

La punta de la llengua (80) Esteve Pujol i Pons

Cada llengua té la seva manera d'anomenar les coses i d'escriure els mots, només faltaria. Passa, però, que les llengües en contacte s'influeixen i no sempre en bon sentit. Recordo algunes paraules que sovint equivoquem a l'hora d'escriure-les; un pèl de memòria, uns grams d'esforç i una cullerada d'interès ens podran ajudar a fer-ho bé.

abat (~~abad~~); ambaixador (~~embaixador~~); arrova (~~aroba~~); assassí (~~assessi~~); assemblea (~~assamblea~~); avantatge (~~aventatge ventatge~~); avaria (~~averia~~); avet (~~abet~~); baró (~~varó~~); basc (~~vasc~~); bava (~~baba~~); càmera (~~càmarà~~); canvi canviar... (~~cambi canbiar~~...); cavall (~~cabell~~); cordovès (~~cordobès~~); covard (~~cobard~~); davanter (~~dabanter~~); eben ebenista (~~eban ebanista~~); empar emparar desamparar

(~~ampar amparar desamparar~~); escriviu escrivia escrivint... (~~escribiu escribia escribint~~...); escrúpul escrupolós (~~eserúpul escrupulós~~); espavilat (~~espabilat~~); estandard (~~estandard~~); esvelt (~~esbellt~~); fava (~~faba~~); govern (~~gobem~~); grèvol (~~grèbot~~); harmonia filharmònic (~~armonia filarmònic~~); havanera (~~habanera~~); haver havia haves... (~~haber habia habies~~...); mòbil (~~mòvit~~); monestir (~~monastir~~); muntanya (~~montanya~~); muntar (~~montar~~); prova (~~proba~~); puguem pugueu (~~pegueu pegueu~~); rancor (~~rencor~~); rave (~~rabe~~); recomanar (~~recomenar~~); sanefa (~~senefa, cenefa~~); savi (~~sabi~~); taverna (~~taberna~~); tibar... (~~tivar~~...); tramuntana (~~tramontana~~); treball (~~trabell, travail~~); trèvol (~~trèbot~~); turmell (~~tormell~~); vulguem vulgueu (~~volguem volguen~~).

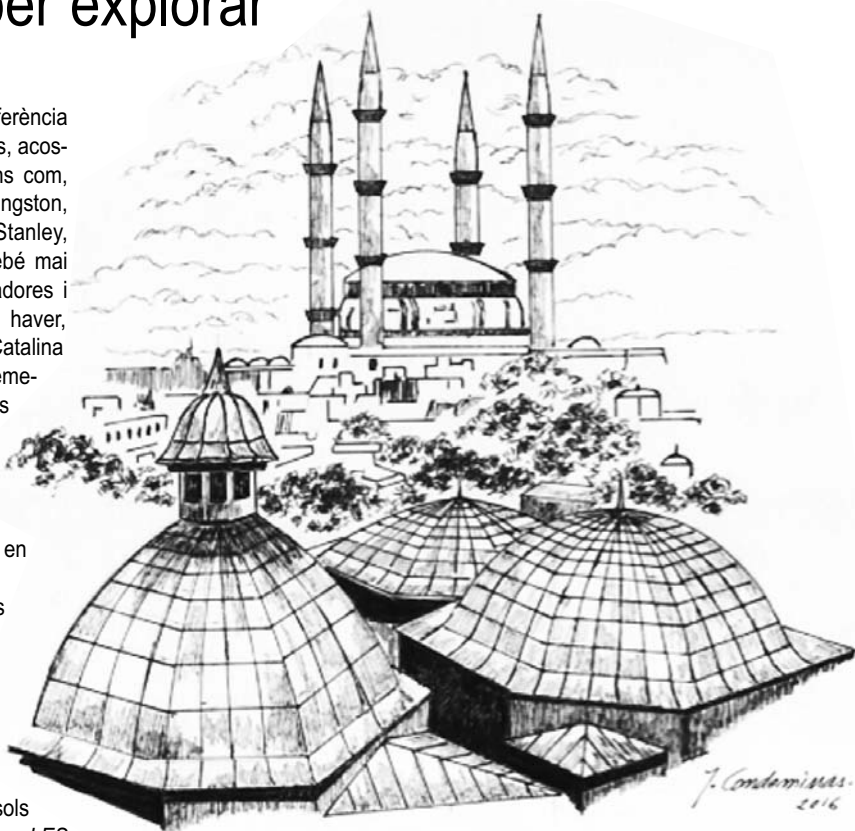
FREYA STARK (1893-1993)

La passió per explorar

Josep Condeminas

Gairebé sempre que fem referència als grans exploradors i viatgers, acostumem a citar noms masculins com, per exemple, Marco Polo, Livingston, Magallanes, James Cook, Stanley, Orellana, Colon..., però, gairebé mai no mencionem dones exploradores i viatgeres, que també n'hi va haver, algunes d'espanyoles, com Catalina de Erauso (1592-1650) i l'extremeny Juana María de los Dolores de León (1798-1872), totes extraordinàries i, per tant, resulta difícil destacar-ne una, però, per allò que és més propera al nostre temps, en destacaria Freya Stark.

Sempre he admirat aquelles persones que de ben petites tenen ja clar el que volen ser a la seva vida i es consagren en cos i ànima a aconseguir-ho; Freya va ser una d'aquestes persones, ja que quan amb tan sols nou anys d'edat va llegir el llibre *LES MIL I UNA NITS*, la seva lectura la va fascinar de tal manera que va determinar que algun dia exploraria l'Orient. Filla de pare anglès i mare italiana, Freya va néixer a París el 1893. Quan els pares es van divorciar, la mare es va traslladar a Anglaterra amb les dues filles del matrimoni. Quan Freya tenia dotze anys i durant una visita a una fàbrica tèxtil, se li van enganxar els cabells en una de les màquines que li va arrancar la part dreta del cuir cabellut, així com l'orella i una cella. L'accident va ser tan brutal que sempre més faria que el pentinat li tapés aquesta part danyada del rostre. A Londres va anar a la Universitat, així com també a l'Escola d'Estudis Orientals i Africans. D'alguna manera ja es preparava per a la gran aventura, però la I Guerra Mundial va frenar les seves aspiracions. Durant la conseta va servir com a infermera a Itàlia.

Acabada la guerra, amb trenta-quatre anys, va iniciar la seva gran aventura traslladant-se a Beirut per perfeccionar l'àrab. Un any més tard se'n va anar a Damasc a estudiar la història dels Drusos, una minoria religiosa heterodoxa islàmica. Dona valenta, tenaç, intel·ligent; parlava nou idiomes a la perfecció i estava fascinada pel món oriental. A partir d'aquest moment ja no va parar de viatjar, explorar i investigar. Va travessar deserts, va escalar muntanyes a la recerca d'antics castells àrabs, va escriure vint-i-quatre llibres on va plasmar les seves experiències i que es van convertir en autèntics *best-sellers*, que la van fer famosa.

Atrapada per l'aventura, no sempre, però, va ser un camí fàcil, ja que va patir greus malalties com disenteria, una úlcera de colòn, el xarampió, una angina de pit, la malària, el dengue...

Una mala salut de ferro que li va permetre arribar a viure cent anys. Quan en tenia cinquanta-quatre va semblar que volia posar fi a aquesta agitada vida i es va casar amb un diplomàtic i es van traslladar a viure al Carib, però aquest matrimoni tan sols va durar quatre anys. Alliberada, li va faltar temps per anar-se'n a Turquia per seguir els passos d'Alexandre el Magne. Amb vuitanta-un anys encara va escalar i travessar passos de l'Himàlaia de 5.000 metres d'altura. Per la seva valuosa contribució al seu país durant la II Guerra Mundial, el govern britànic la va honorar amb la *Creu de l'Imperi Britànic* i el títol de *Dama de l'Imperi*.

Fonts consultades: el llibre *Grandes exploradores de la historia de la humanidad* i Internet.

Arran de sòl

Pledebut

Deveu saber que a molts llocs, vull dir pobles i ciutats, tenen unes rutes turístiques, que poden ser per a estrangers o per a vilatans, per així ajudar a conèixer el seu patrimoni. El Masnou no és cap excepció, i en té més d'una, i força interessants.

Avui, aquesta meva, sovint, tocada de nassos, no pretén emular-les, Déu me'n reguard. No, el que pretenc fer és una mena de rutes alternatives que es diu ara, però més aviat de caràcter crític, un xic àcid potser.

Doncs sí, d'aquestes rutes, també se'n pot dir passejades, tombs o com vulgueu. Us les posaré sense cap ordre, tal com ragin, i tampoc voldrà dir que són úniques, només que les que esmentaré són les que em semblen més rellevants. Són les següents:

- ...del **PIXUM**. Aquesta, tot i que n'hi ha per tota la vila, la que em crida més l'atenció és la del tros del c/ Sant Felip, entre rere La Calàndria i rere Can Malet.
- ...dels **PLÀTANS MALALTS**. La podeu fer al llarg de tot el Camí Ral i per altres carrers de la vila.
- ...de l'**HÒSTIA**. No em refereixo a cap cosa religiosa, sinó a aquella expressió que ens surt espontàniament. Aquesta ruta es pot fer per tot el poble, i dius l'expressió cada cop que trepitges merda de ca d'amo marrà.
- ...de la **CASTANYA**. Encara que estem al mes de les castanyes (fruit), no m'hi refereixo; és l'altre tipus de castanya, la que et fot el sol d'estiu als espais, massa, sense arbres que t'aixoplugin i donin bona ombra.
- ...dels **ENTREBANCS**. Aquesta passejada més aviat és d'interior. La trobareu en carrers que tenen les voreres estretes i, per adobar-ho, hi han plantificat al bell mig els pals de fanals o de l'elèctric. Una desgràcia per a invidents, gent gran, gent amb carros de la compra o amb nadons.
- ...de la **PREPOTÈNCIA**. Pot ser per qualsevol lloc de la vila, però especialment al llarg del Camí Ral. La prepotència al·ludida és la de molts dels qui van sobre rodes per aquest indret (tot i estar prohibit) i et miren prepotentment, com si tu fossis l'intrús que circula pel lloc.
- ...de les **PATACADES**. Aquesta és com una mena de gimcana, on el qui fa la passejada ha d'anar sortejant tota mena d'obstacles per no rebre patacades, donades especialment per diversos tipus de gent, com: els qui miren el mòbil i no veuen ningú; com els qui, anant en cotxe i sortint d'un carrer o garatge, només miren a un costat i, si tu vens de l'altre, no et veuen.
- ...dels **EMBORNALS**. Aquesta pot ser també per a invidents, ja que del que es tracta és d'enumar la pudor putrefacta que fan molts d'ells.

Bé, ja us he donat un munt d'idees per entretenir-vos quan estigueu desvagats. Penso també que algú pot aprofitar la idea per treballar-la més, i en poden sortir curssets, tallers, comunicacions, etc.

Apa, bup, bup

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Entri felicitat

Rapidet, que s'acaba!

Fins al dia 6 de novembre *Una vida al teatre*, de David Mamet, amb interpretació d'**Enric Majó** i Dafnis Balduz, es representa a **La Seca-Espai Brossa**.

Per viure el teatre des de dins, per saber què senten els actors, per saber quina és la passió i quina és la vida. Imprescindible d'anar-hi. (El dilluns i el dimarts, no hi ha funció).

La **Sala Atrium** presenta aquest novembre, fins al diumenge 20 de novembre, *Amanda T* (inspirada en la història d'Amanda Todd), d'Àlex Mañas (Barcelona, 1974).

Constitueix una tràgica història, la d'una jove canadenca que amb quinze anys es va suïcidar després d'anunciar els seus motius per la xarxa. L'assetjament, el despit,

la necessitat de reconeixement, la solitud, l'èxit exhibit a les xarxes socials, hi són temes presents. Dos joves actors per a aquest repte: Greta Fernández i Xavi Sáez, que són a escena del dimecres al dissabte a les 20.30 i diumenges a les 19. Les excel·lents crítiques rebudes per l'espectacle *In memoriam. La quinta del biberó*, amb text i direcció de **Lluís Pasqual** (Reus, 1951), ens obliguen a desplaçar-nos abans que no s'acabi (el 13 de novembre) al **Teatre Lliure** de Montjuïc per viure amb emoció el relat dels combatents de la Lleva del Biberó, que van participar en l'ofensiva republicana a la Batalla de l'Ebre (1938), al front del Segre, etc.

Des del 2 de novembre —fins al 4 de desembre— recuperem el nostre dramaturg Benet i Jornet (Barcelona, 1940; 76 anys) a través de l'obra *Revolta de bruixes* (1976) al **Teatre Lliure** de Montjuïc (al petit Espai Lliure). Amb direcció de Juan Carlos Martel, pugen a escena Chantal Aimée, Clàudia Benito, Raquel Ferri, Àurea Márquez, Xicu Masó, Andrea Ros i Júlia Truylol. Sis dones i un home, sis senyores de la neteja i un vigilant nocturn en un món de dolor, amor, vida, dins la nit.

Fins al 13 de novembre continua el monòleg —estrenat a Atenes el 2009—, de Lena Kitsopoulou (n. 1971) (traducció: Joan Sellent), amb direcció de Josep Maria Mestres, i amb interpretació de **Mònica**

Glaenzel, a la **Sala Muntaner**. Crisi, crisi, depressió?... Tots en tenim. De tal manera, doncs, entri, si us plau, senyora felicitat...

Et convidem a fer-te soci de Gent del Masnou

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20 el Masnou
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

SOL·LICITUD D'ADMISSIÓ DE SOCI

Nom i cognoms:-----

Data naixement: -----/-----/----- DNI: -----

Adreça postal:----- Telèfon:-----

Adreça electrònica:-----

Nom i cognoms cònjuge/parella:-----

Quota anual: 40 euros (revisable anualment amb l'IPC)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Autoritzo el pagament de les quotes de Gent del Masnou amb càrrec al meu compte/llibreta:

Banc/Caixa:----- Adreça:-----

	Entitat	Oficina	DC	Núm. compte
Codi IBAN	-----	-----	-----	-----

El Masnou, ----- de ----- de -----

Signatura del sol·licitant,

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Oriol Lugo

Psicòleg Clínic & Coach Executiu i Personal www.oriolugoreal.com

DONAR LES GRÀCIES ALS PARES

A mesura que passen els anys i creixem, entenem més coses sobre els nostres pares. És curiós com comencem a tenir una visió més àmplia i comprensiva sobre el perquè de les coses. Sobre el fet de repetir tantes i tantes vegades algunes frases, les normes, els consells, els comentaris... Quan som petits ens costa poder apreciar moltes de les situacions i de les accions que els nostres pares fan per a nosaltres. Entenem que són actes que cauen dins de la normalitat, gairebé els veiem com a obligatoris dins del deure i la responsabilitat de ser pares. Al créixer, aquestes obligacions i implicacions poden anar-se espaïant i reduint, i sembla que desapareguin, tot i que sabem que en el fons sempre hi seran presents, encara que sigui en un nivell mínim. Per als nostres pares sempre continuarem sent petits, per molt adults que siguem en l'actualitat.

I arriba el dia en què comprenem amb tota claredat, guanyem consciència de tot allò que el nostre pare i que la nostra mare van fer per a nosaltres. A

vegades, també arriba en el moment en què nosaltres passem a realitzar el rol de pares amb els nostres fills/es. Però també hi ha persones que guarden rancúnia, odi i tristesa envers els seus pares. Cada família és un món. Hi ha persones que han viscut experiències molt negatives amb els seus pares. Tot i això, també m'agrada utilitzar una expressió que diu: "cada individu actua de la millor manera que sap i pot en el moment i la situació concreta". I afegeixo: "si aquell individu hagués sabut o hagués pogut actuar d'una millor manera, no hi ha cap dubte que ho hauria fet". Si els nostres pares haguessin tingut el coneixement, els

recursos, les eines i les opcions per haver actuat d'una millor manera, segur que ho haurien fet.

La gent es converteix en moltes ocasions en víctimes dels seus propis entorns. A més a més, una víctima també pot acabar convertint les persones del seu voltant en víctimes. És important també poder obtenir una mica de distància i contemplar la vida dels nostres progenitors des d'una visió de no judici. En molts casos, és molt probable que ells hagin patit també de pares rígids, autoritaris, situacions difícils... Posar-se en el seu lloc és una forma de poder entendre'ls millor. De poder estar també en pau amb ells.

Perquè a vegades és important poder perdonar aquelles persones que ens han fet mal, no tant per elles, sinó per nosaltres. Per molt mala infància que hàgim passat, mai no és tard per poder arreglar el nostre passat. El famós terapeuta Milton Erickson deia: "Mai no és tard per poder tenir una infància feliç".

És important pensar que, als pares, només pel fet d'haver-nos donat la vida ja és una raó més que suficient per poder estar-los agraïts. I penseu que nosaltres també repetim patrons; és per això que, si volem donar un bon model als nostres fills/es i familiars, és vital demostrar-ho amb els nostres pares. Donar les gràcies per tot el que han fet.

Divendres 18 de novembre, a les 7 del vespre, a la Biblioteca

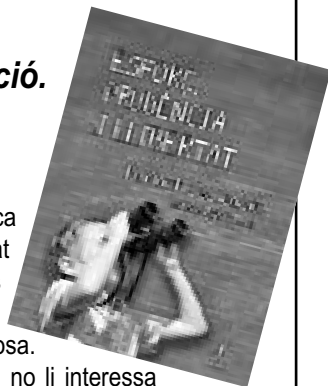
Joan Coromines, del Masnou presentació del llibre

Esforç, prudència i llibertat. Parlant d'educació.

D'Esteve Pujol i Pons, premi Joan Profitós d'Assaig Pedagògic 2014
(Editorial Fonoll. Juneda, 2016)

El Dr. Ramon M Nogués, catedràtic emèrit de la Unitat d'Antropologia Biològica a la Facultat de Ciències i a la de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona, en farà la presentació. Un llibre que trenca esquemes sobre el paper dels pares i dels mestres en l'educació dels infants i joves. On es gosa parlar del repte i el goig de l'educació amb esperit crític i mirada amorosa.

On ens fem preguntes com ara: Com ho podem fer quan al fill, a l'alumne, no li interessa esforçar-se? Què és allò que el motiva a aprendre, a millorar? Com li respectem la llibertat quan l'influïm –forcem?– perquè faci el que creiem que ha de fer? Com podem tenir nosaltres, educadors, esperança, optimisme davant la realitat tantes vegades amargament decebedora?... ..

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Recuperació de la memòria històrica

Feliu Ventura (Xàtiva, 1976) és professor de llengua i literatura, però sobretot és conegut per la seva trajectòria com a cantant i lletrista. Amb la seva primera novel·la, *Com un record d'infantesa* (1), combina amb molt d'encert i una total versemblança, dos fets tan tràgics i aparentment tan llunyans com poden ser els primers mesos de la dictadura de Pinochet, a Xile, i la guerra civil espanyola. La història que ens narra és una mostra clara de la recuperació de la memòria històrica que tot afectat, sigui d'on sigui, necessita realitzar en un moment o altre de la seva vida. Hi ha una frase, en una carta escrita per l'avi del protagonista, que n'és una bona síntesi: "ningú hauria de morir sense saber on són els seus" (p. 125). Perquè precisament en la descoberta de desapareguts rau bona part de la trama i de la intriga de la novel·la. Una novel·la protagonitzada per un jove xilè de 25 anys, dibui-

xant d'ofici, Víctor Nahuel Fornells, que a la mort del seu avi, Hèctor Fornells, un exiliat republicà, fa un viatge des de Santiago de Xile fins al País Valencià per escampar les cendres de l'avi mort, com havia deixat dit. Aquest viatge, sense ell pensar-s'ho, esdevé iniciàtic, una capbussada total en el seu passat, que desconeixia completament, ja que l'avi l'hi havia amagat per protegir-lo. L'hi havia amagat fins aleshores, ja que és el mateix avi qui li prepara una sèrie

de pistes, com en els jocs d'infantesa, que el porten a descobrir tant les causes de l'exili de l'avi com les de la mort dels seus pares, Àngel i Teresa, que fins aleshores estava convençut que havia sigut a causa d'un accident de tràfic. Les descobertes i el contacte amb una parella d'exiliats xilens, amics íntims dels pares, Martina i Gaspar, i també amb la seva filla, Violeta, el fan tornar a Xile totalment canviat, com si hagués nascut de nou als seus 25 anys. Si afegim a la trama el treball de documentació que el jove xilè fa sobre Ovidi Montllor per a la revista en què treballa; la presència de la música, tant valenciana com sud-americana; l'enamorament entre Víctor i Violeta; la riquesa i la bellesa de molts fragments, plens de poesia; i encara la bona edició a què ens ha acostumat Sembra, podeu entendre per què us hem volgut recomanar aquest llibre, que estem segurs que enganxarà tant els lectors joves com els adults.

(1) Feliu Ventura. *Com un record d'infantesa*. Editorial Sembra llibres, Carcaixent, 2015. Il·lustracions de Daniel Olmo. 142 pàgines.

Dites i personatges populars (33)

Albert Vidal

PER QUÈ DIEM...que alguna cosa és LA XOCOLATA DEL LLORO?

Es diu per referir-se a alguna cosa de poca importància i també que el possible estalvi que s'obté en algun afer és insignificant respecte al que es pre-tén.

La xocolata prové de la planta del cacau i es va conèixer ran del descobriment d'Amèrica i fou ràpidament importada a Europa com una menja exquisida.

Al llarg del segle XVII va començar a posar-se de moda entre les classes benestants obsequiar els convidats amb una tassa de xocolata acompanyada de melindros o algun altre pastisset. D'aquesta manera, de mica en mica, en el segle XVIII la xocolata va convertir-se en la beguda gairebé obligada en els ambients selectes de l'è-

poca, ja que el seu altíssim preu només podien pagar-lo els 'indians' rics que havien fet fortuna a les Amèriques i ara s'instal·laven en grans i elegants cases, tant a Catalunya com fora, envoltats de luxe i de totes les comoditats.

Entre les seves pertinences més preuades solia haver-hi un lloro, gairebé sempre engabiats, com a element exòtic incorporat a la casa des de l'altra banda del mar com a record de la seva antiga vida al que se'n deien 'les colònies'; i acostumaven a posar-li trossets de xocolata –de la més baixa qualitat que podien trobar– perquè picotegés.

Però quan alguna família anava a menys mirava de dissimular la seva

sovint difícil situació i mantenir les aparences continuant oferint xocolata als convidats, però suprimint-li la ració al lloro, la qual cosa, òbviament, només representava un estalvi mínim que no podia resoldre el seu problema econòmic.

Per això, quan algú es trobava en situació de precarietat es deia que 'no tenia ni per a la xocolata del lloro'. I així ha quedat com a expressió equivalent a 'no tenir ni cinc'.

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41

BON NADAL!

10% Dte
en tots els
productes no
acumulables

AVANÇA'T!!

**del 9 al 12
novembre**

.....
Tallers de tardor

27 d'octubre

Wok amb espaguetis de
verdures

17 de novembre

Cuina amb olla a presió

1 de desembre

Aperitius de Nadal

**Dues hores per sessió, preu
taller 27€**

La cuina de l'Antònia

el Cullerot

Moniatos cuits amb amanida

Ingredients

2 moniatos mitjans, oli d'oliva, sal marina i pebre negre, mitja llimona, 80 gr de iogurt natural, cúrcuma, comí, una pastanaga, 6 raves i remolatxa, una ceba vermella petita i una poma, 2 cullerades de llavors de carbassa o de gira-sol, enciam de roure

- 1. El forn a 180º. Els moniatos, nets i fregats amb oli i una mica de sal de mar i pebre negre. Al forn 40 minuts, o fins que els veieu prou cuits.**
- 2. Mentrestant, barregeu la raspadura de la llimona amb el iogurt, el cumí i la cúrcuma. Ho reserveu.**
- 3. Netegeu, fregant, les pastanagues, els raves i la remolatxa. Peleu la ceba i traieu el cor de la poma. En aquest ordre, aneu ratllant les pastanagues, els raves, la ceba vermella, la poma i la remolatxa.**
- 4. Barregeu la verdura amb el suc de la llimona i una cullerada d'oli d'oliva i un bon pessic de sal i pebre.**
- 5. Torreu les llavors en una paella.**
- 6. Un cop cuits els moniatos, els buideu una mica.**
- 7. Ompliu el forat amb una cullerada abundosa de la salsa de iogurt, seguida de la verdura ben amanida i les llavors. Ho coroneu amb unes fulles d'enciam.**

Com sempre, les receptes es fan al gust de cadascú.

Podeu variar les verdures, les llavors... i fer-les a la vostra mida.

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Exposicions

Del 29/10 al 24/11.

Pintures de Teresa Rovira (a benefici de Càritas)

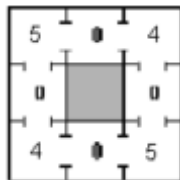
Del 26/11 al 22/12.

"FORA D'HORA" (Fotografies d'Aleix Boada)

L'enigma V.D.R.

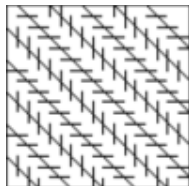
Resposta a l'enigma del mes d'octubre:

Només cal que les cel·les del mig quedin buides, i sumin 9 els extrems.

Enigma de novembre:

Mira el dibuix i digues si aquestes línies rectes són paral·leles.

GRUP RAUXA DE GENT DEL MASNOU

Diumenge 27 de novembre a les 7 de la tarda al local social.

Vetllada artística, literària, musical...

A càrrec del Grup Rauxa de GDM

Entrada gratuïta

Curset trimestral de ioga

Tardes dimarts de 19,30 a 21 del vespre

meditació, respiració i relaxació.

Preu trimestre 70€ socis, 80€ no socis

Inscripcions a GDM Tardes de feiners de 6 a 2/4 de 9

Més informació 607 74 74 99 - ivet@latercerapell.com

CAMPANYA DONACIÓ DE SANG

En la darrera campanya celebrada el diumenge 16 d'octubre es van assolir aquests resultats:

38 donants + 2 oferiments

En nom del Banc de Sang i Teixits agraïm una vegada més la generositat dels donants. Moltes gràcies.

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU

PARLEM DE BOLETS

Dissabte 12 de novembre de 2016 a les 7 de la tarda:

Conferència i mostra gastronòmica al local social de Gent del Masnou

Hi parlaran

Sra. M. Hernández, Sr. J.M. Barrachina, Sr. J. Rigau

Moderador: Sr. X. Noguer

XIX TROBADA ANEM A BUSCAR BOLETS

Diumenge 13 de novembre a les 9 del matí a la Plaça dels Cavallets (Marcel·lina Montveys)

Cal portar el dinar (l'esmorzar és a càrrec de l'organització). Els qui ho vulguin poden anar directament al Pla de l'Arròs, a les 9,30 del matí, Sortida en cotxes particulars

Activitat oberta i gratuïta per a tothom

Ho organitza: *Amics i Antics Escoltes del Masnou*

Amb la col·laboració de: *Gent del Masnou, LaCaixa i Ajuntament del Masnou*

Correus electrònics: akelamasnou@gmail.com - akelamasnou@hotmail.com - T. 661 053 623
amicsianticsescoltesdelmasnou.weebly.com

Cap a la República

Informació mensual del Procés Constituent
ANC-AI Masnou Decidim · Nvm16 · elmasnou@assemblea.cat

Espai publicitari contractat. Gent del Masnou no té cap vincle amb el que s'expressi en aquesta pàgina.

Què és un procés constituent?

És un conjunt d'actuacions que culminen en l'elaboració d'una nova Constitució. Quan un poble decideix constituir-se formalment en Estat, després d'haver iniciat un procés d'independència, acostuma a engegar un procés constituent.

El TC s'amaga i passa el cas Forcadell al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

La justícia espanyola toca fons i fa el ridícul passant-se la patata calenta d'un cas polític i sense sentit. Carme Forcadell, ha respost: "Estic convençuda que al Parlament s'hi ha de poder parlar de tot. Sempre defensaré la llibertat i el dret de participació dels diputats/des".

Puigdemont anuncia la creació de 7.000 llocs de treball públics

Les places serviran per regularitzar interins i cobrir vacants

La inversió estrangera es dispara un 58% a Catalunya

El 2015 va ser el segon millor any de la història en atracció de recursos, amb més de 4.700 milions d'euros. http://www.ara.cat/economia/record-inversio-estrangera-Catalunya-segon-millor-any_0_1544245654.html

El Parlament inicia la desconnexió de la Hisenda autonòmica

És una de les tres lleis de desconnexió, un pilar fonamental i imprescindible del nou Estat. La desconnexió passarà per tres lleis importants: les prestacions socials, la recaptació fiscal i la seguretat jurídica. <http://elmon.cat/noticia> <<http://elmon.cat/noticia>>

El setge judicial al procés no s'atura

El govern espanyol demana a l'Advocacia que estudiï com actuar contra la proposta de referèndum. <http://www.ara.cat/politica>

Fracassa el buit de Rajoy a Puigdemont: Deu ambaixadors escolten a Madrid la proposta del president

L'interès dels representants de França, Regne Unit, Suècia, Dinamarca, Bèlgica, entre altres, contrasta amb el buit del govern espanyol.

Llum verda del Govern a la llei per blindar la salut universal

La norma vol garantir l'atenció per a tothom més enllà de les instruccions aprovades pel CatSalut des del 2012 [DIARI ARA](http://www.ara.cat) 11/10/2016 17:10

Puigdemont denuncia a París la indefensió jurídica de Catalunya.

"Quin és el futur per a Catalunya dins d'Europa"

"El referèndum es pot fer sense canviar la Constitució". "No és problema jurídic sinó de voluntat política". <http://www.ara.cat/politica>

El parlament diu sí al referèndum

El parlament ha aprovat la resolució que impulsa un referèndum d'independència. per al setembre del 2017 <http://www.vilaweb.cat>

Penja o renova la teva senyera o estelada. I recorda-ho, no la despengis! Convida la teva gent també a fer-ho.

CLUB DEL RITME

AFROLLATÍ

★ festa 10è ★

ANIVERSARI

5 novembre

ESPAI ESCÈNIC CA N'HUMET
EL MASNOU

19:00h oleandole

"jazz tabiao"

22:30h les estrelles
ball del club del ritme

"rumba catalana"

8 punto g

"salsa, bachata, merengue"

• ENTRADA GRATUÏTA •

Ajuntament del Masnou

informació: www.clubdelritme.com

